

tion ude i Landet derfor. Men hans Afvisning deraf gjorde det nødvendigt for os at sige, at vi var ikke med i den erhvervsfjendtlige Politik, som det ærede Medlem da førte, og som nu heldigvis er overvundet. At der paa dette Punkt, ikke mindst fordi denne Takstnedsættelse kommer $1\frac{1}{2}$ eller i alt Fald 1 Aar for sent, kan opstaa visse Besværligheder paa Budgettet, er ganske klart. Vi for vort Vedkommende mener, at hvad Statsbanerne i saa Henseende maa give Afkald paa, skal kompenseres med Afkald paa enhver Forrentning og ogsaa paa Nedsættelse af eventuelle Afskrivninger i det Aar, der er inde. Det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte har for saa vidt rigtigt refereret vor Stilling i Finansudvalget.

Men naar Takstnedsættelsen saa sent er blevet gennemført, er der endnu en Ting, jeg ønsker at bemærke. Det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte sætter Godstaksternes Nedgang i Forbindelse med Regeringens Plan om Formindskelse af Tjenestemændenes Lønninger, og det er jo rigtigt, at den nuværende Regering har gjort det, dog ikke i Finansudvalget, hvor, som det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte har sagt, Partierne har taget deres Stilling til Takstnedsættelsen ud fra denne alene. Men jeg vil gerne tilføje, at hele den Stilling, som er fremkommet overfor Tjenestemændene, er en Frugt af det ærede Medlem Hr. Friis-Skottes Politik. Man vil kunne forstaa, at det lader sig ikke gøre vedblivende at opretholde Takster langt, langt over det Niveau, som svarer til Prisniveauet og de naturlige Takster her i Landet, for derigennem at kunne betale Tjenestemandslønninger. Hvis derfor det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte var traadt klart og kraftigt ind for, at Takstnedsættelsen skulde gennemføres med Opgivelse under Krisen af Forrentnings- og Afskrivningskrav, saa havde hele Spørgsmaalet vendt mod Tjenestemændene ligget paa en ganske anden Maade. Saa vilde hele den Forbindelse, som nu bestaar mellem disse to Spørgsmaal, ikke have været til Stede, og saa vilde det socialdemokratiske Parti heller ikke have sat til det Flertal, som den Gang var til Stede, for at bevare Tjenestemændenes Stilling indtil 1928.

Simonsen: Jeg vil gerne benytte Lejligheden til i Overensstemmelse med mit Partis Ordfører (Friis-Skotte) at anbefale Tingets ærede Medlemmer at stemme imod alle de Ændringsforslag, der vil formindske eller udskyde offentlige Arbejder, som der

i denne Tid og den kommende Tid vil være saa stor Trang til netop som Følge af den Arbejdsløshedssituation, vi er inde i. I ganske særlig Grad vil jeg anbefale at stemme imod de Ændringsforslag, som gaar ud paa at nedsætte Bevillingen til Ombygning af Aarhus Banegaard. Disse Ændringer er jo meget omfattende, det er en meget stor Nedsættelse, man vil gennemføre med Hensyn til det Beløb, der kan anvendes til Aarhus Personbanegaards Ombygning i det kommende Aar. Den ærede Ordfører for Venstre (C. O. Pedersen) udtalte, at der i Virkeligheden ikke, naar man saa paa det samlede Beløb, var Tale om nogen meget stor Nedsækering, kun godt 1 Mill. Kr., paa Statsbanearbejder og Nybygningsarbejder. Hvis denne Nedsækering var fordelt jævnt over hele Landet, vilde den maaske ikke komme til at virke saa føleligt, men naar man tager omtrent den ene Trediedel af dette Nedsættelsesbeløb fra Aarhus Banegaard, vil det komme til at virke meget føleligt dér. Der er meget nærliggende Grunde til i dette Tilfælde at drage en Sammenligning mellem den Maade, hvorpaa de konservative Partier stiller sig til Forslaget om Nedsættelse af Beløbet til Horsens nye Banegaard og til Aarhus nye Banegaard. Der er en vis Konsekvens i den højtærede Ministers Standpunkt, idet Ministeren har foreslaaet at nedsætte Bevillingen til Horsens Banegaard med $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. og Bevillingen til Aarhus Banegaard med noget mere, nemlig $\frac{1}{3}$ Mill. Kr., men da disse Forslag saa kommer i Finansudvalget, viser det sig, at et Flertal siger, at det er uforsvarligt at tage $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. fra Horsens Banegaard, det Beløb maa bibeholdes, saaledes at denne Banegaard i Horsens kan blive fuldendt hurtigst muligt.

Derimod er der for Aarhus Banegaards Vedkommende ikke den Interesse til Stede hos det ærede Flertal i Finansudvalget. Hvad Grunden kan være hertil, er det vanskeligt for mig at have nogen Mening om — der maa vel sagtens have gjort sig højere politiske Hensyn gældende —, men jeg forstaar ikke den Forskel, der her gøres paa Aarhus og Horsens Banegaarde. Det er begge Banegaarde, som ombygges, og for Aarhus Banegaards Vedkommende er Anlægget paabegyndt flere Aar, før Horsens Banegaard blev paabegyndt, og det forekommer mig, at Aarhus Kommune, som har bundet saa mægtige Kapitaler i Tilvejebringelsen af en god Banegaard i Aarhus for Statsbanerne, havde Krav paa, nu da der endelig er kommet god Gang